

'DE ZEE VAN GEORGES GRARD'

Het beeldhouwwerk «De Zee» van Georges Grard of zoals de Oostendenaars haar noemen «Dikke Mathilde». Ze is veel eleganter dan u dacht.

Onze kust oefende altijd al een grote aantrekkingskracht uit op kunstenaars, denken we maar aan Raveel, Van Hoeydonck, Guinette, Micheline Bedeleem, Anto Diez, Dirk Michiels, Paul Delvaux, Willy Bosschem, Constant Permeke, Regnier De Herde, Karel van Vlaanderen, Jan Burssens, Jef Van Tuerenhout enz... Schilderend, beeldhouwend en tekenend getuigen zijn hun, liefde voor strand, zee, duinen en die unieke kustseer.

Sommigen van hen hebben het tijdelijke reeds ingeruild voor het eeuwige, zo ook de beroemde maar toch vrij onbekend gebleven Georges Grard.

In Oostende, Koninging der Badsteden liet hij een koninginnestuk na dat tegelijk kunst is gebleven alsook toeristische en folkloristische attractie, «De ZEE» of zoals de Oostendenaars haar ietwat tacteloos hebben omgedoopt 'Dikke Mathilde'.

Van kleine beeldjes tot robuuste vrouwen

George Grard overleed op 26 september 1984 in zijn vissershuisje te Sint Idesbald. Grard stamde uit een eenvoudig gezin uit het Doornikse. Dat hun zoon beeldhouwer wilde worden kwam voor die mensen vrij hard aan. Steengroeven lagen er genoeg in de buurt en het beroep van steenkapper was er alom bekend. Maar om nu kunstenaar te worden dat bleek

wel even moeilijk. Grard zette echter door in het jaar 1922, achttien jaar oud, ging hij in de leer bij Maurice Dekorte om beeldhouwer te worden. En zoals zovelen in die tijd trok ook hij in de jaren '30 naar de lichtstad en artiestenstad Parijs. Daar kreeg hij de eerste waardering voor zijn werk. De stad en de mooie Franse vrouwen inspireerden hem tot en met.

Zijn eerste grote tentoonstelling in België vond plaats in 1937 te Brussel. Het was een tentoonstelling samen met de andere kunstenaar Pierre Caille.

In 1938 en dan weer in Parijs ontving Grard ook nog de Rubensprijs. En waren de beeldjes die Georges Grard ontwierp aanvankelijk klein van formaat daar kwam daar vanaf 1948 plots verandering in.

Grard begon als het ware tegen lage luchten van het vlakke land op te gaan willen tornen met zijn werk. Hij was zich intussen volledig in Vlaanderen komen vestigen.

De belangrijkste beelden die hij in die tijd van dan af creëerde waren: «de Lente», een dicht bij de grond zittende vrouw, de Grote Naiade, een rechtopstaande vrouw en tenslotte «De Zee», een liggende vrouw. Het beeld de Zee kwam klaar in 1955 en werd door de kunstenaar Grard afgestaan aan de stad Oostende om het kursaal te sieren.

Wie het beeld «De Zee» van achteren bekijkt ziet er inderdaad de golving in van de zee bij onstuimige weer.

Maar voor de nuchtere Oostendenaars is de zee gewoon een beeld van een dikke dame en zo werd het werk van de kunstenaar Grard door de Oostendenaars zonder enig schroom of respect omgedoopt in «Dikke Mathilde».

Momenteel ligt ze middenin een vijver in de Leopold II laan te Oostende, niet ver van het borstbeeld van James Ensor. Af en toe komt een kokmeewtje of een wilde eend wat uitrusten op haar uitnodigend achterwerk.

Men heeft het beeld ten andere zo gelegd dat ze met haar gelaat kijkt in de richting van het casino met de zee daarachter. Haar derrière heeft ze demonstratief naar het hinterland gericht.

Libertijns, als de Oostendenaars nu eenmaal zijn, is dit hun manier om de toeristen welkom te heten. Niemand heeft er zich blijkbaar al aan gestoord. Waarom ook zouden ze?

Eenmaal evenwel heeft een groep lokale moraalridders gepoogd een aanslag te plegen op het beeld. Het was in de tijd dat het nog het kursaal sierde. Op een nacht wou men het beeld in de diepte storten. Het complot werd gelukkig verijdeld en de schuldigen gestraft.

Inmiddels is de Zee of blijf haar dan 'Dikke Mathilde' noemen een authentiek stukje Oostende geworden, zo vertrouwd, zo geliefd dat een storm van protest zou oplaaien moest nog ooit iemand het in zijn hoofd durven halen haar uit de stad te verwijderen.

Ze is inderdaad een koninginnestukje geworden van Oostende, de Koningin der Badsteden. De eeuwig nabije golven van de zee gebeeldhouwd in de volle vormen van een weelderige vrouwennaakt.

Grard was een kunstenaar wier werk door de couleur locale een nog grotere betekenis heeft gekregen.

«De ZEE» of Dikke Mathilde was er al toen Gustave Adolphe Van Glabbeke nog burgemeester was van deze stad (van 1953 tot 1959), ze maakte de nonchalante humor mee van Jan Piers (1959 tot 1980) en leeft thans ietwat beanstigd onder het harde beleid van Julien Goekint (van 1980 tot...)

Een ander groot beeld van Georges Grard, «De Lente» staat te bezichtigen op het grasveld van de zaal Kerkepanne aan de Strandlaan te St. Idesbald (Koksijde).